

Kobé.

?

Novice XI. 1853. 6.

SZ 6/62

Nekoga dne pride zivita ciganka k eni gospo-
 dinji, sami doma bivši, pa ji pove', da je v star^{em}
 židu zaridanih cekinov, ki jih bi ona priča-
 kala (pricoprata) na dan, ko bi se ji tretjina pre-
 pustila, vendar bi k copranju naj večí, ki
 ga ima, lonec polno natlačen volne, pokrit z
 velikim klobom kruha potrebin bil, na njega
 dnu pa vés denar, ki ga ona premoré. Ko
 ji gospodinja to dovolila, ji poda goljufivka
 coperno šibo, naj bi šla z njo na rečeni žid
 tókrat, ona pa ostane v veži in čara nad lon-
 cem. Med tem dospé cigankina hči, zadržena na
 glavo lonec z imenovanimi rečmi, ter odide. Ciga-
 nica vprašaje kriči, da li se že kačijo cekini?
 in na odgovor, da ne, velí: le še bojo tó kaj, pri-
 meni se kačé, da bojo kmali. Ko ciganka meni,
 da je njena hči že zadržani delječ se udalila,
 končev svojo sleparijo, pa zgine. Beka-
 njena babica pa le tóka in tóka in vpije,
 da cekini nečijo vün, in ko nobenega odgovora
 ne dobi, pride v vežo. Vlak ri lahko misli, kako
 da je babi pri srcu bilo, ko ni ne ciganke ne
 nikara v veži našla.